

I

(Besluiten op grond van het EG- en het Euratom-Verdrag waarvan publicatie verplicht is)

VERORDENINGEN

VERORDENING (EG) Nr. 260/2009 VAN DE RAAD

van 26 februari 2009

betreffende de gemeenschappelijke invoerregeling

(Gecodificeerde versie)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 133,

Gelet op de besluiten houdende een gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten en de besluiten betreffende verwerkte landbouwproducten aangenomen krachtens artikel 308 van het Verdrag, inzonderheid op de bepalingen van deze besluiten die de mogelijkheid bieden af te wijken van het algemene beginsel dat kwantitatieve beperkingen of maatregelen van gelijke werking uitsluitend door bij deze besluiten vastgestelde maatregelen vervangen kunnen worden,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende hetgeen volgt

- (1) Verordening (EG) nr. 3285/94 van de Raad van 22 december 1994 betreffende de gemeenschappelijke invoerregeling en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 518/94 ⁽¹⁾ is herhaaldelijk en ingrijpend gewijzigd ⁽²⁾. Ter wille van de duidelijkheid en een rationele ordening van de tekst dient tot codificatie van deze verordening te worden overgegaan.
- (2) Het gemeenschappelijk handelsbeleid dient op eenvoudige beginselen te berusten.
- (3) De Gemeenschap is partij bij de Overeenkomst tot oprichting van de Wereldhandelsorganisatie, hierna „WTO” te noemen. Bijlage I A bij die overeenkomst omvat onder meer de Algemene Overeenkomst betreffende Tarieven en Handel 1994 (GATT 1994) en een Overeenkomst inzake vrijwaringsmaatregelen.

- (4) De Overeenkomst inzake vrijwaringsmaatregelen is erop gericht de disciplines van de GATT 1994 te verduidelijken en te versterken, en met name die van artikel XIX. Deze overeenkomst voorziet in de afschaffing van vrijwaringsmaatregelen die niet aan de regels voldoen, zoals maatregelen tot zelfbeperking van de uitvoer, marktordningsregelingen en andere soortgelijke regelingen bij in- of uitvoer.
- (5) De Overeenkomst inzake vrijwaringsmaatregelen is eveneens van toepassing op kolen- en staalproducten. De gemeenschappelijke regeling voor de invoer, inzonderheid wat de vrijwaringsmaatregelen betreft, geldt derhalve ook voor die producten, onverminderd eventuele maatregelen om een overeenkomst toe te passen die specifiek op kolen- en staalproducten betrekking heeft.
- (6) Een speciale behandeling geldt, zowel op communautair als op internationaal niveau, voor textielproducten, waarop Verordening (EG) nr. 517/94 van de Raad van 7 maart 1994 betreffende een gemeenschappelijke regeling voor de invoer van textielproducten uit bepaalde derde landen, die niet vallen onder bilaterale overeenkomsten, protocollen of andere regelingen, noch onder een andere, bijzondere, communautaire regeling ⁽³⁾, van toepassing is. Het is derhalve dienstig deze producten van het toepassingsgebied van deze verordening uit te sluiten.
- (7) De Commissie dient door de lidstaten in kennis te worden gesteld van risico's die door de ontwikkeling van de invoer ontstaan en die de instelling van communautair toezicht en de toepassing van vrijwaringsmaatregelen noodzakelijk zouden kunnen maken.
- (8) De Commissie dient in dat geval de voorwaarden en de ontwikkeling van de invoer, alsmede de verschillende aspecten van de economische en commerciële situatie en de eventueel te nemen maatregelen te onderzoeken.

⁽¹⁾ PB L 349 van 31.12.1994, blz. 53.

⁽²⁾ Zie bijlage II.

⁽³⁾ PB L 67 van 10.3.1994, blz. 1.

- (9) Het in het vrije verkeer brengen van onder voorafgaand communautair toezicht geplaatste producten moet afhankelijk worden gesteld van de overlegging van een toezichtsdocument dat aan uniforme criteria beantwoordt. Dit document moet, op verzoek van de importeur, binnen een bepaalde termijn door de autoriteiten van de lidstaten worden afgegeven zonder dat de importeur hierdoor evenwel een recht van invoer verkrijgt. Het toezichtsdocument mag derhalve slechts gebruikt worden zolang de invoerregeling niet wordt gewijzigd.
- (10) De lidstaten en de Commissie dienen elkaar zo volledig mogelijk op de hoogte te houden van de informatie die in het kader van het communautaire toezicht is verkregen.
- (11) Het is de taak van de Commissie en de Raad de nodige maatregelen vast te stellen ter bescherming van de belangen van de Gemeenschap. Deze belangen, en met name die van de producenten, de gebruikers en consumenten in de Gemeenschap, moeten als een geheel worden bezien.
- (12) Tegen leden van de WTO kunnen slechts vrijwaringsmaatregelen genomen worden indien het betrokken product in dermate toegenomen hoeveelheden en onder zulke omstandigheden en voorwaarden in de Gemeenschap wordt ingevoerd dat de producenten in de Gemeenschap van het soortgelijke of rechtstreeks concurrerende product hierdoor ernstige schade lijden of dreigen te lijden, tenzij de internationale verplichtingen een afwijking op deze regel toestaan.
- (13) Het is dienstig de begrippen „ernstige schade”, „dreigende ernstige schade” en „bedrijfstak van de Gemeenschap” te definiëren en de criteria voor de vaststelling van de schade nader te bepalen.
- (14) Een onderzoek moet worden ingesteld voordat vrijwaringsmaatregelen worden toegepast, doch de Commissie moet de mogelijkheid hebben in geval van nood voorlopige maatregelen te nemen.
- (15) Het is dienstig meer gedetailleerde bepalingen op te stellen inzake de opening van een onderzoek, de vereiste controles en inspecties, de toegang van exportlanden en belanghebbenden tot de verkregen inlichtingen, het horen van belanghebbenden en de mogelijkheid die dezen hebben opmerkingen te maken.
- (16) De bepalingen inzake onderzoek die bij deze verordening worden vastgesteld doen geen afbreuk aan communautaire en nationale voorschriften inzake het beroepsgeheim.
- (17) Tevens moeten termijnen worden vastgesteld voor de opening van een onderzoek en de vaststelling van de eventueel te nemen maatregelen met het oog op een snelle afhandeling van de procedures, hetgeen de rechtszekerheid voor de betrokken ondernemingen zal vergroten.
- (18) Indien vrijwaringsmaatregelen de vorm van een contingent aannemen, mag het niveau daarvan in principe niet lager zijn dan de gemiddelde invoer in een representatieve periode van ten minste drie jaar.
- (19) Indien het contingent tussen leverancierslanden wordt verdeeld, kan het deel van elk van deze landen in overeenstemming met deze landen worden vastgesteld of met inachtneming van de invoer in een representatieve periode. Er moet echter van deze regels kunnen worden afgeweken in geval van ernstige schade en van een onevenredige toename van de invoer, mits aan de verplichting tot overleg in het kader van het Vrijwaringscomité van de WTO wordt voldaan.
- (20) Een maximumduur dient te worden vastgesteld voor de toepassing van de vrijwaringsmaatregelen, alsmede specifieke bepalingen voor de verlenging van de geldigheidsduur, de progressieve liberalisering en de herziening van deze maatregelen.
- (21) Bepaald dient te worden onder welke voorwaarden vrijwaringsmaatregelen niet mogen worden toegepast op producten uit een ontwikkelingsland dat lid is van de WTO.
- (22) Toezicht- of vrijwaringsmaatregelen ten behoeve van slechts een of meer regio's van de Gemeenschap kunnen soms de voorkeur verdienen boven maatregelen die in de gehele Gemeenschap van toepassing zijn. Dergelijke maatregelen mogen echter slechts bij wijze van uitzondering vastgesteld worden indien er geen alternatieven zijn. Er moet op toegezien worden dat deze maatregelen van tijdelijke aard zijn en de werking van de interne markt zo min mogelijk verstoren.
- (23) Het is, om een eenvormige invoerregeling te verkrijgen, dienstig de formaliteiten die importeurs moeten vervullen te vereenvoudigen en identiek te maken, ongeacht de plaats van inkleding van de goederen. Het is derhalve dienstig te bepalen dat alle formaliteiten met behulp van formulieren worden vervuld, waarvan het model bij deze verordening is gevoegd.
- (24) De toezichtsdocumenten die in het kader van communautaire toezichtmaatregelen worden afgegeven dienen in de gehele Gemeenschap geldig te zijn, ongeacht de lidstaat van afgifte,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

Algemene beginselen

Artikel 1

1. Deze verordening is van toepassing op de invoer van producten van oorsprong uit derde landen, met uitzondering van:

- a) textielproducten waarop de specifieke invoerregels van Verordening (EG) nr. 517/94 van de Raad van toepassing zijn,
- b) de producten van oorsprong uit bepaalde derde landen die zijn opgenomen in Verordening (EG) nr. 519/94 van de Raad van 7 maart 1994 betreffende de gemeenschappelijke regeling voor de invoer uit bepaalde derde landen ⁽¹⁾.

2. De invoer in de Gemeenschap van in lid 1 bedoelde producten is vrij en is dus aan geen enkele kwantitatieve beperking onderworpen, onverminderd de vrijwaringsmaatregelen die op grond van hoofdstuk V kunnen worden genomen.

HOOFDSTUK II

Communautaire informatie- en overlegprocedure

Artikel 2

De lidstaten stellen de Commissie in kennis wanneer de ontwikkeling van de invoer toezicht- of vrijwaringsmaatregelen noodzakelijk lijkt te maken. De kennisgeving dient het bewijsmateriaal te bevatten dat beschikbaar is ten aanzien van de in artikel 10 vermelde criteria. De Commissie geeft deze inlichtingen zo spoedig mogelijk aan alle lidstaten door.

Artikel 3

1. Overleg kan worden gepleegd op verzoek van een lidstaat of op initiatief van de Commissie.

2. Dit overleg dient plaats te vinden binnen acht werkdagen nadat de Commissie de in artikel 2 bedoelde kennisgeving heeft ontvangen en in elk geval vóór de invoering van enige communautaire toezicht- of vrijwaringsmaatregel.

Artikel 4

1. Overleg vindt plaats in een raadgevend comité, hierna „het comité” genoemd, dat bestaat uit vertegenwoordigers van elke lidstaat en dat door een vertegenwoordiger van de Commissie wordt voorgezeten.

2. Het comité komt op uitnodiging van de voorzitter bijeen; deze brengt alle nuttige inlichtingen zo spoedig mogelijk ter kennis van de lidstaten.

3. Het overleg heeft met name betrekking op:

a) de voorwaarden en de ontwikkeling van de invoer, alsmede op de verschillende aspecten van de economische en commerciële situatie ten aanzien van het betrokken product;

b) de maatregelen die eventueel dienen te worden genomen.

4. Zo nodig kan het overleg schriftelijk plaatsvinden. In dit geval doet de Commissie daarvan mededeling aan de lidstaten, die binnen een door de Commissie te bepalen termijn van vijf tot acht werkdagen hun mening kenbaar kunnen maken of om mondeling overleg kunnen verzoeken.

HOOFDSTUK III

Communautaire onderzoeksprocedure

Artikel 5

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 8 dient een communautaire onderzoeksprocedure te worden gevolgd, voordat vrijwaringsmaatregelen worden toegepast.

2. Het onderzoek is erop gericht aan de hand van de in artikel 10 bedoelde factoren te bepalen of de betrokken producenten in de Gemeenschap door de invoer van het betrokken product ernstige schade lijden of dreigen te lijden.

3. Onder:

a) „ernstige schade” wordt een aanmerkelijke algemene achteruitgang van de situatie van de producenten in de Gemeenschap verstaan;

b) „dreigende ernstige schade” wordt een duidelijk risico van ernstige schade in een nabije toekomst verstaan;

c) „producenten in de Gemeenschap” worden alle producenten van soortgelijke of rechtstreeks concurrerende producten verstaan die op het grondgebied van de Gemeenschap hun bedrijf uitoefenen, of die producenten waarvan de gezamenlijke productie van de soortgelijke of rechtstreeks concurrerende producten een belangrijk deel vormen van de totale productie in de Gemeenschap van die producten.

Artikel 6

1. Wanneer bij het in de artikelen 3 en 4 bedoelde overleg blijkt dat er voldoende bewijsmateriaal is om een onderzoek te openen, opent de Commissie een onderzoek binnen één maand na ontvangst van de door een lidstaat verstrekte informatie en maakt zij dit in het *Publicatieblad van de Europese Unie* bekend. Deze bekendmaking:

a) bevat een samenvatting van de ontvangen inlichtingen en het verzoek de Commissie alle nuttige inlichtingen toe te zenden;

⁽¹⁾ PB L 67 van 10.3.1994, blz. 89.

- b) geeft de termijn aan waarbinnen belanghebbenden hun standpunt schriftelijk kenbaar moeten maken en inlichtingen kunnen verstrekken, willen die standpunten en inlichtingen in aanmerking kunnen worden genomen tijdens het onderzoek;
- c) vermeldt de termijn waarbinnen belanghebbenden kunnen vragen door de Commissie, overeenkomstig lid 4, mondeling te worden gehoord.

De Commissie maakt, in samenwerking met de lidstaten, een aanvang met het onderzoek.

2. De Commissie wint alle inlichtingen in die zij nodig acht en tracht deze, indien zij dit na raadpleging van het comité dienstig acht, te verifiëren bij importeurs, handelaars, vertegenwoordigers, producenten en handelsverenigingen of -organisaties.

De Commissie wordt in deze taak bijgestaan door functionarissen uit de lidstaat op het grondgebied waarvan de verificaties plaatsvinden, voor zover deze lidstaat daartoe de wens te kennen heeft gegeven.

3. De lidstaten verstrekken de Commissie op haar verzoek en op de door haar vastgestelde wijze de gegevens waarover zij beschikken over de ontwikkelingen op de markt van het product waarop het onderzoek betrekking heeft.

4. De belanghebbenden die zich overeenkomstig lid 1, eerste alinea, kenbaar hebben gemaakt en de vertegenwoordigers van het land van uitvoer kunnen op schriftelijk verzoek kennis nemen van alle inlichtingen die de Commissie in het kader van het onderzoek heeft ontvangen, met uitzondering van de interne documenten die de autoriteiten van de Gemeenschap of die van haar lidstaten hebben opgesteld, voor zover deze inlichtingen relevant zijn voor de presentatie van hun dossier, niet vertrouwelijk zijn in de zin van artikel 9 en door de Commissie bij het onderzoek worden gebruikt.

De belanghebbenden die zich kenbaar hebben gemaakt kunnen de Commissie hun standpunt over deze inlichtingen mededelen. Dit standpunt kan in aanmerking worden genomen voor zover het door voldoende bewijsmateriaal is gestaafd.

5. De Commissie kan belanghebbenden horen. Deze moeten worden gehoord indien zij hierom schriftelijk hebben verzocht binnen de in het *Publicatieblad van de Europese Unie* genoemde termijn en daarbij hebben aangetoond dat zij belang kunnen hebben bij het resultaat van het onderzoek en dat zij bijzondere redenen hebben om gehoord te willen worden.

6. Wanneer de door de Commissie gevraagde gegevens niet binnen de bij deze verordening of de door de Commissie ter uitvoering van deze verordening vastgestelde termijn worden

verstrekt of wanneer het onderzoek aanmerkelijk wordt gehinderd, kunnen aan de hand van de beschikbare gegevens conclusies worden getrokken. Indien de Commissie constateert dat een belanghebbende of een derde land haar onjuiste of misleidende inlichtingen heeft verstrekt, laat zij deze buiten beschouwing en kan ze de beschikbare gegevens gebruiken.

7. Wanneer bij het in de artikelen 3 en 4 bedoelde overleg blijkt dat er niet voldoende bewijsmateriaal is om een onderzoek te openen, deelt de Commissie de lidstaten haar besluit mede binnen een maand na ontvangst van de door de lidstaten verstrekte inlichtingen.

Artikel 7

1. Aan het einde van het onderzoek legt de Commissie het comité een verslag voor over de resultaten.

2. Indien de Commissie binnen negen maanden na opening van het onderzoek tot de conclusie komt dat het niet nodig is communautaire toezicht- of vrijwaringsmaatregelen te nemen, wordt het onderzoek, na raadpleging van het comité, binnen een maand afgesloten.

Het besluit tot afsluiting van het onderzoek, dat de voornaamste conclusies van het onderzoek en een samenvatting van de motivering bevat, wordt in het *Publicatieblad van de Europese Unie* bekendgemaakt.

3. Wanneer de Commissie van oordeel is dat het nodig is communautaire toezicht- of vrijwaringsmaatregelen te nemen, neemt zij hiertoe uiterlijk negen maanden na opening van het onderzoek de nodige besluiten overeenkomstig de hoofdstukken IV en V. In uitzonderlijke omstandigheden kan deze termijn met ten hoogste twee maanden worden verlengd. In dit geval doet de Commissie in het *Publicatieblad van de Europese Unie* een bericht verschijnen waarin de duur van de verlenging en een samenvatting van de redenen ervan zijn vermeld.

Artikel 8

1. De bepalingen van dit hoofdstuk doen geen afbreuk aan de mogelijkheid om op enig ogenblik toezicht in te stellen overeenkomstig de artikelen 11 tot en met 15 of voorlopige vrijwaringsmaatregelen te nemen overeenkomstig de artikelen 16, 17 en 18.

Voorlopige vrijwaringsmaatregelen worden genomen:

- a) wanneer kritieke omstandigheden een onmiddellijk ingrijpen noodzakelijk maken omdat uitstel tot moeilijk te herstellen schade zou leiden, en
- b) wanneer voorlopig is vastgesteld dat er voldoende bewijsmateriaal is dat een toename van de invoer ernstige schade heeft veroorzaakt of dreigt te veroorzaken.

De duur van dergelijke maatregelen kan niet meer dan 200 dagen bedragen.

2. Voorlopige vrijwaringsmaatregelen nemen de vorm aan van een verhoging van de douanerechten ten opzichte van het bestaande niveau, of dit nu hoger of gelijk is aan nul, indien door het nemen van dergelijke maatregelen ernstige schade voorkomen of hersteld kan worden.

3. De Commissie neemt onmiddellijk de nog noodzakelijke onderzoeksmaatregelen.

4. Worden de voorlopige vrijwaringsmaatregelen ingetrokken omdat er geen sprake blijkt te zijn van ernstige schade of dreiging van ernstige schade, dan worden de douanerechten die als gevolg van deze maatregelen zijn betaald zo spoedig mogelijk automatisch terugbetaald. De procedure van de artikelen 235 en volgende van Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek ⁽¹⁾ is van toepassing.

Artikel 9

1. De op grond van deze verordening ontvangen inlichtingen mogen slechts worden gebruikt voor het doel waarvoor zij werden gevraagd.

2. De Raad, de Commissie, de lidstaten, alsmede hun functionarissen mogen de gegevens van vertrouwelijke aard die zij op grond van deze verordening hebben ontvangen, of inlichtingen die op vertrouwelijke basis zijn verstrekt, niet bekendmaken zonder de uitdrukkelijke toestemming van diegene die ze heeft verstrekt.

3. Bij elk verzoek om vertrouwelijke behandeling van gegevens wordt aangegeven om welke redenen deze vertrouwelijk zijn.

Wanneer blijkt dat een verzoek om vertrouwelijke behandeling van gegevens niet gegrond is en degene die ze heeft verstrekt deze noch openbaar wil maken noch toestemming wil geven tot bekendmaking ervan in algemene termen of in samengevatte vorm, dan kunnen deze buiten beschouwing worden gelaten.

4. Gegevens worden in elk geval als vertrouwelijk beschouwd indien uit de bekendmaking ervan aanzienlijk nadeel kan voortvloeien voor degene die ze heeft verstrekt of van wie ze afkomstig zijn.

5. De leden 1 tot en met 4 vormen geen beletsel voor het verstrekken van algemene informatie door de autoriteiten van de Gemeenschap en in het bijzonder de motivering van de op grond van deze verordening genomen besluiten. Deze autoriteiten van de Gemeenschap moeten echter rekening houden met het rechtmatige belang van de betrokken natuurlijke personen en rechtspersonen wat het niet bekendmaken van hun zaken geheimen betreft.

Artikel 10

1. Het onderzoek naar de ontwikkeling van de invoer, de omstandigheden waaronder deze plaatsvindt en de ernstige schade die de producenten in de Gemeenschap daardoor lijden of dreigen te lijden, heeft met name betrekking op de volgende factoren:

a) de ingevoerde hoeveelheden, met name wanneer deze aanzienlijk zijn toegenomen, hetzij absoluut, hetzij ten opzichte van de productie of het verbruik in de Gemeenschap;

b) de prijzen van de ingevoerde producten, met name in geval van aanzienlijke onderbieding van de prijs van een soortgelijk product in de Gemeenschap;

c) de invloed hiervan op de producenten in de Gemeenschap van soortgelijke of rechtstreeks concurrerende producten, zoals blijkt uit de ontwikkeling van bepaalde economische factoren, zoals:

— productie,

— bezettingsgraad,

— voorraden,

— verkoop,

— marktaandeel,

— prijzen (dat wil zeggen prijsdalingen of prijzen die gelijk blijven terwijl ze normaal hadden moeten stijgen),

— winsten,

— rentabiliteit,

— cash flow,

— werkgelegenheid;

d) andere factoren dan de ontwikkeling van de invoer waardoor de betrokken producenten in de Gemeenschap schade lijden of kunnen lijden.

2. In geval van beweerde dreiging van ernstige schade, onderzoekt de Commissie tevens of het in een bepaalde situatie waarschijnlijk is dat werkelijk schade zal ontstaan.

In dit verband kan tevens met de volgende factoren rekening worden gehouden:

a) het tempo waarin de uitvoer naar de Gemeenschap is toegenomen;

⁽¹⁾ PB L 302 van 19.10.1992, blz. 1.

- b) de exportcapaciteit die in het land van oorsprong of uitvoer reeds aanwezig is of daar in een voorzienbare toekomst aanwezig zal zijn, en de waarschijnlijkheid dat deze capaciteit voor export naar de Gemeenschap zal worden benut.

HOOFDSTUK IV

Maatregelen van toezicht

Artikel 11

1. Wanneer de producenten in de Gemeenschap schade dreigen te lijden door de ontwikkeling van de invoer van een onder deze verordening vallend product van oorsprong uit een derde land, kan de invoer van dit product, indien dit in het belang van de Gemeenschap is, worden onderworpen aan:

- a) een communautair toezicht achteraf, onder de voorwaarden als bepaald in het in lid 2 bedoelde besluit;
- b) een voorafgaand toezicht, overeenkomstig artikel 12.

2. Het besluit toezicht in te stellen wordt door de Commissie genomen overeenkomstig de in artikel 16, lid 6, tweede alinea, en artikel 16, lid 7, omschreven procedure.

3. De maatregelen van toezicht zijn van beperkte duur. Behoudens andersluidende bepalingen vervallen zij aan het einde van het tweede halfjaar volgende op het halfjaar waarin zij werden ingesteld.

Artikel 12

1. Onder voorafgaand communautair toezicht geplaatste producten kunnen eerst na overlegging van een toezichtsdokument in het vrije verkeer worden gebracht. Het toezichtsdokument wordt door de door de lidstaten aangewezen bevoegde autoriteit kosteloos voor elke gevraagde hoeveelheid afgegeven binnen maximaal vijf werkdagen nadat zij de aangifte van de importeur in de Gemeenschap heeft ontvangen, ongeacht diens plaats van vestiging in de Gemeenschap. De aangifte wordt geacht uiterlijk drie werkdagen na indiening door de bevoegde nationale autoriteit te zijn ontvangen, tenzij het tegendeel wordt bewezen.

2. Het toezichtsdokument wordt op een formulier gesteld waarvan het model in bijlage I is opgenomen.

Tenzij in het besluit om goederen onder toezicht te plaatsen anders bepaald, dient de aanvraag van toezichtsdokumenten van de importeur slechts de volgende gegevens te bevatten:

- a) naam en volledig adres van de aanvrager (met inbegrip van zijn telefoon- en faxnummer en eventueel zijn identificatienummer bij de bevoegde nationale autoriteiten) alsmede zijn btw-nummer indien hij btw-plichtige is;
- b) eventueel, naam en volledig adres van de aangever of de eventuele vertegenwoordiger van de aanvrager (met inbegrip van zijn telefoon- en faxnummer);

- c) de omschrijving van de goederen met opgave van:

— de handelsbenaming,

— de code van de gecombineerde nomenclatuur waar zij onder vallen,

— oorsprong en herkomst;

- d) de aangegeven hoeveelheden, in kilogram, en eventueel in iedere andere ter zake doende extra eenheid (paar, stuks, enz.);

- e) de waarde van de goederen cif-grens Gemeenschap in euro;

- f) de volgende verklaring, gedateerd en ondertekend door de aanvrager, die daarin ook zijn naam in hoofdletters vermeldt:

„Ondergetekende verklaart dat de inlichtingen in deze aanvraag naar beste weten en te goeder trouw werden verstrekt en dat hij in de Gemeenschap is gevestigd.”.

3. Het toezichtsdokument is geldig in de gehele Gemeenschap, ongeacht welke lidstaat het heeft afgegeven.

4. De constatering dat de prijs per eenheid waartegen de transactie plaatsvindt de in het toezichtsdokument vermelde prijs met minder dan 5 % overschrijdt of dat de totale waarde of hoeveelheid van de ten invoer aangebrachte producten minder dan 5 % hoger is dan die welke in dit toezichtsdokument is vermeld, vormt geen beletsel voor het in het vrije verkeer brengen van het betrokken product. De Commissie kan, na het comité te hebben gehoord en met inachtneming van de aard van de producten en de andere bijzondere kenmerken van de transactie, een ander percentage vaststellen dat normalerwijze evenwel niet meer dan 10 % mag bedragen.

5. Het toezichtsdokument mag slechts worden gebruikt zolang de regeling inzake de liberalisering van de invoer op de betrokken transacties van toepassing is, doch niet langer dan gedurende de termijn die terzelfder tijd en volgens dezelfde procedure als de ondertoezichtplaatsing wordt vastgesteld, waarbij de aard van de producten en de andere bijzondere kenmerken van de transacties in aanmerking worden genomen.

6. Wanneer dit vereist is volgens een op grond van artikel 11 genomen besluit, dient de oorsprong van de onder communautair toezicht geplaatste producten door middel van een certificaat van oorsprong te worden aangetoond. Dit lid laat andere bepalingen inzake de overlegging van een dergelijk certificaat onverlet.

7. Wanneer in een lidstaat regionale vrijwaringsmaatregelen van toepassing zijn op een onder voorafgaand communautair toezicht geplaatst product, dan mag de door deze lidstaat afgegeven invoervergunning in plaats van het toezichtsdokument worden gebruikt.

8. De formulieren met betrekking tot de toezichtsdokumenten en de uittreksels daarvan worden opgesteld in twee exemplaren, waarvan het eerste „origineel voor de geadresseerde” wordt genoemd en het nummer 1 draagt, en het tweede, dat „exemplaar voor de bevoegde autoriteit” wordt genoemd en het nummer 2 draagt, wordt bewaard door de autoriteit die het document heeft afgegeven. Voor administratieve doeleinden kan de bevoegde autoriteit aan formulier nr. 2 een aantal extra kopieën toevoegen.

9. De formulieren worden gedrukt op wit houtvrij papier, zodanig gelijmd dat het goed te beschrijven is, met een gewicht van 55 tot 65 g per m². Het formaat van de formulieren is 210 × 297 mm en de regelafstand 4,24 mm (een zesde duim); de indeling van de formulieren moet strikt in acht worden genomen. Beide zijden van het exemplaar nr. 1, dat het eigenlijke toezichtsdokument vormt, zijn bovendien voorzien van een gele geguillocheerde onderdruk die elke vervalsing met mechanische of chemische middelen zichtbaar maakt.

10. De lidstaten dragen zorg voor het drukken van de formulieren. Deze kunnen eveneens worden gedrukt door drukkerijen die daartoe zijn erkend door de lidstaat waar zij gevestigd zijn. In dit geval dient op elk formulier een verwijzing naar deze erkenning voor te komen. Voorts worden op elk formulier de naam en het adres van de drukker vermeld of een teken aan de hand waarvan deze kan worden geïdentificeerd.

Artikel 13

Wanneer de invoer van een product binnen acht werkdagen na beëindiging van het in de artikelen 3 en 4 bedoelde overleg niet onder voorafgaand communautair toezicht is geplaatst, kan de Commissie, overeenkomstig artikel 18, een toezicht instellen dat tot een of meer regio's van de Gemeenschap is beperkt.

Artikel 14

1. Onder regionaal toezicht geplaatste producten kunnen in de betrokken regio eerst na overlegging van een toezichtsdokument in het vrije verkeer worden gebracht. Het toezichtsdokument wordt door de door de betrokken lidstaat (lidstaten) aangewezen bevoegde autoriteit kosteloos voor elke gevraagde hoeveelheid afgegeven binnen maximaal vijf werkdagen nadat zij de

aangifte van de importeur in de Gemeenschap heeft ontvangen, ongeacht diens plaats van vestiging in de Gemeenschap. Deze aangifte wordt geacht uiterlijk drie werkdagen na indiening door de bevoegde nationale autoriteit te zijn ontvangen, tenzij het tegendeel wordt bewezen. De toezichtsdokumenten kunnen slechts worden gebruikt zolang die liberalisatieregeling voor de invoer voor de betrokken verrichtingen van kracht blijft.

2. Artikel 12, lid 2, is van toepassing.

Artikel 15

1. Wanneer communautair of regionaal toezicht is ingesteld, delen de lidstaten de Commissie binnen de eerste tien dagen van elke maand mede:

- a) in geval van voorafgaand toezicht: de hoeveelheden en de aan de hand van de cif-prijzen berekende bedragen waarvoor tijdens de voorafgaande periode toezichtsdokumenten zijn afgegeven;
- b) in alle gevallen: de invoer in de periode die aan de onder a) bedoelde periode is voorafgegaan.

In de mededelingen van de lidstaten wordt een onderverdeling naar product en land gegeven.

Andere bepalingen kunnen terzelfder tijd en volgens dezelfde procedure als de ondertoezichtplaatsing worden vastgesteld.

2. Wanneer dit op grond van de aard van de producten of bijzondere omstandigheden is vereist, kan de Commissie op verzoek van een lidstaat of op eigen initiatief het tijdschema voor de mededeling van de hier bedoelde informatie wijzigen.

3. De Commissie houdt de lidstaten op de hoogte.

HOOFDSTUK V

Vrijwaringsmaatregelen

Artikel 16

1. Wanneer de invoer in de Gemeenschap van een product in dermate gestegen hoeveelheden en/of onder zulke omstandigheden plaatsvindt dat de producenten in de Gemeenschap hierdoor ernstige schade lijden of dreigen te lijden, kan de Commissie, ter bescherming van de belangen van de Gemeenschap, op verzoek van een lidstaat of op eigen initiatief:

- a) de geldigheidsduur verkorten van de in artikel 12 bedoelde toezichtsdokumenten die na de inwerkingtreding van deze maatregel worden afgegeven;

- b) de regeling voor de invoer van dit product zo wijzigen dat het eerst in het vrije verkeer mag worden gebracht na overlegging van een invoervergunning die op de door haar vastgestelde voorwaarden en binnen de door haar gestelde grenzen wordt verleend.

De onder a) en b) bedoelde maatregelen treden onmiddellijk in werking.

2. Met betrekking tot WTO-leden, worden de in lid 1 vermelde maatregelen slechts genomen wanneer aan de twee voorwaarden van de eerste alinea van dat lid is voldaan.

3. Bij de vaststelling van een contingent wordt met name rekening gehouden met:

- a) de wenselijkheid de traditionele handelsstromen zoveel mogelijk te handhaven;
- b) de hoeveelheden waarvoor op normale voorwaarden contracten zijn gesloten vóór de inwerkingtreding van een vrijwaringsmaatregel in de zin van dit hoofdstuk, indien deze contracten door de betrokken lidstaat ter kennis van de Commissie werden gebracht;
- c) het feit dat de realisatie van het doel waarvoor het contingent werd vastgesteld niet in gevaar mag worden gebracht.

Het contingent mag niet lager zijn dan het gemiddelde niveau van de invoer in de laatste drie representatieve jaren waarvoor statistieken beschikbaar zijn, tenzij een ander niveau noodzakelijk is om ernstige schade te voorkomen of te herstellen.

4. De verdeling van een contingent onder leverancierslanden kan plaatsvinden in overleg met de leverancierslanden die een aanmerkelijk belang hebben in de invoer in de Gemeenschap van het betrokken product.

Indien de verdeling van het contingent niet op deze wijze gebeurt, wordt het over de leverancierslanden verdeeld naar rato van hun invoer van het betrokken product in de Gemeenschap gedurende een voorgaande representatieve periode, waarbij rekening wordt gehouden met bijzondere factoren die de handel in dit product hebben kunnen of kunnen beïnvloeden.

Met inachtneming van de verplichting van de Gemeenschap tot overleg in het kader van het Vrijwaringscomité van de WTO, kan in geval van ernstige schade van deze verdelingsmethode worden afgeweken, indien de invoer van oorsprong uit een of meer leverancierslanden met een onevenredig percentage is gestegen ten opzichte van de totale stijging van de invoer van het betrokken product gedurende een voorafgaande representatieve periode.

5. De in dit artikel bedoelde maatregelen zijn van toepassing op elk product dat na inwerkingtreding van deze maatregelen in

het vrije verkeer wordt gebracht. Overeenkomstig artikel 18 kunnen deze maatregelen tot een of meer regio's van de Gemeenschap worden beperkt.

Deze maatregelen vormen evenwel geen beletsel voor het in het vrije verkeer brengen van producten die reeds naar de Gemeenschap onderweg zijn en waarvan de bestemming niet kan worden gewijzigd en de producten die, op grond van de artikelen 11 en 12, eerst na overlegging van een toezichtsdokument in het vrije verkeer mogen worden gebracht, daadwerkelijk van dat document vergezeld gaan.

6. Wanneer een lidstaat de Commissie verzoekt in te grijpen, neemt de Commissie een besluit binnen vijf werkdagen na ontvangst van het verzoek.

Elk krachtens dit artikel door de Commissie genomen besluit wordt aan de Raad en de lidstaten medegedeeld. Elke lidstaat kan dit besluit binnen één maand na deze mededeling aan de Raad voorleggen.

7. Wanneer een lidstaat een door de Commissie genomen besluit aan de Raad voorlegt, kan dit besluit door de Raad met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen worden bevestigd, gewijzigd of ingetrokken.

Indien de Raad binnen drie maanden nadat de kwestie aan hem is voorgelegd geen besluit heeft genomen, wordt het besluit van de Commissie geacht te zijn ingetrokken.

Artikel 17

Wanneer de belangen van de Gemeenschap dit vereisen, kan de Raad, op een voorstel van de Commissie dat op de in hoofdstuk III omschreven voorwaarden is opgesteld, met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen maatregelen vaststellen om te voorkomen dat een product in dermate gestegen hoeveelheden en/of op zodanige voorwaarden wordt ingevoerd dat de producenten in de Gemeenschap van soortgelijke of rechtstreeks concurrerende producten hierdoor ernstige schade lijden of dreigen te lijden.

Artikel 16, leden 2 tot en met 5, zijn van toepassing.

Artikel 18

Wanneer, met name op grond van de in artikel 10 genoemde factoren, geoordeeld wordt dat in een of meer regio's van de Gemeenschap de voorwaarden aanwezig zijn voor het nemen van de in de artikelen 11 en 16 bedoelde maatregelen, kan de Commissie, na onderzoek van alternatieve oplossingen, bij wijze van uitzondering toestaan dat toezicht- of vrijwaringsmaatregelen worden genomen die tot deze regio of regio's zijn beperkt, indien zij van oordeel is dat toepassing van zulke maatregelen op dit niveau de voorkeur verdient boven de toepassing van zulke maatregelen in de gehele Gemeenschap.

Deze maatregelen zijn van tijdelijke aard en dienen de werking van de interne markt zo min mogelijk te verstoren.

Deze maatregelen worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 11 en artikel 16 neergelegde bepalingen.

Artikel 19

Vrijwaringsmaatregelen kunnen niet worden toegepast ten aanzien van een product van oorsprong uit een ontwikkelingsland dat lid is van de WTO zolang het aandeel van dat land in de invoer in de Gemeenschap van het betrokken product niet meer dan 3 % bedraagt, mits de ontwikkelingslanden die lid zijn van de WTO en waarvan het aandeel in de invoer in de Gemeenschap minder dan 3 % bedraagt, tezamen niet meer dan 9 % vertegenwoordigen van de totale invoer in de Gemeenschap van het betrokken product.

Artikel 20

1. De duur van de vrijwaringsmaatregelen wordt beperkt tot de tijd die nodig is om ernstige schade te voorkomen of te herstellen en om de producenten in de Gemeenschap de gelegenheid te geven zich aan te passen. Deze duur kan in principe niet meer dan vier jaar bedragen, met inbegrip van de duur van de eventuele voorlopige maatregelen.

2. De oorspronkelijke duur kan worden verlengd, doch niet voor de in artikel 16, lid 4, derde alinea, bedoelde maatregelen, indien wordt vastgesteld dat:

- a) deze verlenging noodzakelijk is om ernstige schade te voorkomen of te herstellen;
- b) er bewijsmateriaal is dat de producenten in de Gemeenschap nog met aanpassingen bezig zijn.

3. De besluiten tot verlenging worden genomen op de in hoofdstuk III omschreven voorwaarden en volgens dezelfde procedures als de oorspronkelijke maatregelen. De maatregelen mogen na verlenging niet restrictiever zijn dan zij aan het einde van de oorspronkelijke periode waren.

4. Indien de duur van de vrijwaringsmaatregelen meer dan een jaar bedraagt, moet de maatregel tijdens de toepassingsperiode, met inbegrip van de verlengde periode, met regelmatige intervallen geleidelijk worden geliberaliseerd.

5. De totale toepassingsduur van een vrijwaringsmaatregel, met inbegrip van de periode van toepassing van een voorlopige maatregel, de oorspronkelijke duur van de maatregel en iedere verlenging daarvan, mag niet meer dan acht jaar bedragen.

Artikel 21

1. Zolang de overeenkomstig de hoofdstukken IV en V ingestelde toezicht- of vrijwaringsmaatregelen van toepassing zijn,

wordt op verzoek van een lidstaat of op initiatief van de Commissie in het comité overleg gepleegd. Wanneer de geldigheidsduur van een vrijwaringsmaatregel meer dan drie jaar bedraagt, pleegt de Commissie uiterlijk in het midden van deze geldigheidsduur overleg teneinde:

- a) het effect van deze maatregelen te onderzoeken;
- b) te onderzoeken of en in hoeverre het liberaliseringstempo kan worden versneld;
- c) na te gaan of handhaving van de maatregelen noodzakelijk is.

2. Wanneer de Commissie, ten gevolge van het in lid 1 bedoelde overleg, van oordeel is dat de in de artikelen 11, 13, 16, 17 en 18 bedoelde toezicht- of vrijwaringsmaatregelen moeten worden ingetrokken of gewijzigd, gaat zij als volgt te werk:

- a) indien het om maatregelen gaat waarover de Raad een besluit heeft genomen, doet de Commissie de Raad het voorstel deze maatregelen in te trekken of te wijzigen; de Raad neemt hierover met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen een besluit;
- b) in alle andere gevallen worden de communautaire vrijwaringsmaatregelen en toezichtmaatregelen door de Commissie gewijzigd of ingetrokken.

Wanneer dit besluit betrekking heeft op regionale maatregelen van toezicht, is het van toepassing met ingang van de zesde dag volgende op die van de bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 22

1. Er kan geen nieuwe vrijwaringsmaatregel worden genomen ten aanzien van de invoer van een product waarop voorheen een vrijwaringsmaatregel van toepassing was en dit gedurende een periode die gelijk is aan de duur van de vroegere vrijwaringsmaatregel. Deze periode kan niet korter zijn dan twee jaar.

2. In afwijking van het bepaalde in lid 1, kan opnieuw een vrijwaringsmaatregel met een duur van ten hoogste 180 dagen worden genomen ten aanzien van de invoer van een product:

- a) indien ten minste één jaar is verstreken sedert de datum van invoering van een vrijwaringsmaatregel betreffende de invoer van dit product, en
- b) indien in de periode van vijf jaar die onmiddellijk aan de invoering van de maatregel voorafgaat, een dergelijke vrijwaringsmaatregel ten aanzien van hetzelfde product niet meer dan tweemaal is genomen.

HOOFSTUK VI

Slotbepalingen*Artikel 23*

Indien de belangen van de Gemeenschap dit vereisen, kan de Raad met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen op voorstel van de Commissie passende maatregelen vaststellen om ervoor te zorgen dat de Gemeenschap of al haar lidstaten op internationaal niveau hun rechten kunnen uitoefenen of hun verplichtingen kunnen nakomen, met name op het gebied van de handel in basisproducten.

Artikel 24

1. Deze verordening doet geen afbreuk aan verplichtingen op grond van speciale bepalingen in overeenkomsten die tussen de Gemeenschap en derde landen zijn gesloten.
2. Onverminderd andere communautaire bepalingen vormt deze verordening geen beletsel voor de vaststelling of toepassing door de lidstaten:
 - a) van verboden, kwantitatieve beperkingen of toezichtmaatregelen die zijn ingesteld uit hoofde van de bescherming van de openbare zeden, de openbare orde, de openbare veiligheid, de gezondheid of het leven van personen, dieren of planten, het nationale artistieke, historische of archeologische erfgoed of de industriële of commerciële eigendom;
 - b) van bijzondere formaliteiten voor het deviezenverkeer;
 - c) van formaliteiten die, in overeenstemming met het Verdrag, op grond van internationale overeenkomsten zijn ingevoerd.

De lidstaten delen de Commissie mede welke maatregelen of formaliteiten zij op grond van de eerste alinea voornemens zijn in te voeren of te wijzigen.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 februari 2009.

In bijzonder spoedeisende gevallen worden deze maatregelen of formaliteiten aan de Commissie medegedeeld zodra zij zijn vastgesteld.

Artikel 25

1. Deze verordening doet geen afbreuk aan de toepassing van regelingen houdende een gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten, hieruit voortvloeiende communautaire of nationale bestuursrechtelijke bepalingen en de specifieke regelingen voor goederen die door de verwerking van landbouwproducten zijn verkregen, doch vormt een aanvulling daarop.

2. De artikelen 11 tot en met 15 en artikel 22 zijn niet van toepassing op producten die onder de in lid 1 van dit artikel bedoelde regelingen vallen en waarvoor, volgens de communautaire voorschriften voor het handelsverkeer met derde landen, een invoercertificaat of ander invoerdocument moet worden overgelegd.

De artikelen 16, 18 en 21 tot en met 24 zijn niet van toepassing op producten waarvoor, volgens de hierboven bedoelde voorschriften, kwantitatieve invoerbeperkingen kunnen worden ingesteld.

Artikel 26

Verordening (EG) nr. 3285/94, zoals gewijzigd bij de in bijlage II vermelde verordeningen, wordt ingetrokken.

Verwijzingen naar de ingetrokken verordening gelden als verwijzingen naar de onderhavige verordening en worden gelezen volgens de concordantietabel in bijlage III.

Artikel 27

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Voor de Raad
De voorzitter
I. LANGER

BIJLAGE I

EUROPESE GEMEENSCHAP

TOEZICHTSDOCUMENT

Origineel voor de geadresseerde	1	1. Geadresseerde <i>(naam, volledig adres, land, BTW-nummer)</i>	2. Nummer van afgifte	
			3. Voorziene plaats en datum van de invoer	
			4. Voor de afgifte bevoegde autoriteit <i>(naam, adres en telefoonnummer)</i>	
			5. Aangever/vertegenwoordiger (indien van toepassing) <i>(naam, volledig adres)</i>	
		6. Land van oorsprong <i>(en nummer van geonomenclatuur)</i>		
		7. Land van herkomst <i>(en nummer van geonomenclatuur)</i>		
		8. Laatste dag van geldigheid		
	1	9. Omschrijving van de goederen		10. Goederencode (GN) en -categorie
		11. Hoeveelheid in kg (nettomassa) of in extra eenheden		
		12. Waarde cif-grens Gemeenschap in euro		
13. Aanvullende gegevens				
14. Visum van de bevoegde autoriteit Datum: Handtekening: Stempel				

15. AFSCHRIJVINGEN in het eerste deel van kolom 17 de beschikbare hoeveelheid en in het tweede deel de afgeschreven hoeveelheid aanduiden			
16. Nettohoeveelheid (nettomassa of andere meeteenheid met aanduiding van de eenheid)		19. Douanedocument (soort en nummer) of uittreksel (nummer) en datum van afschrijving	20. Naam, Lidstaat, handtekening en stempel van de afschrijvende autoriteit
17. In cijfers	18. In letters voor de afgeschreven hoeveelheid		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Hier de eventuele verlengstrook bevestigen.

EUROPESE GEMEENSCHAP

TOEZICHTSDOCUMENT

Exemplaar voor de bevoegde autoriteit	2	1. Geadresseerde <i>(naam, volledig adres, land, BTW-nummer)</i>	2. Nummer van afgifte	
			3. Voorziene plaats en datum van de invoer	
			4. Voor de afgifte bevoegde autoriteit <i>(naam, adres en telefoonnummer)</i>	
		5. Aangever/vertegenwoordiger (indien van toepassing) <i>(naam, volledig adres)</i>	6. Land van oorsprong <i>(en nummer van geonomenclatuur)</i>	
			7. Land van herkomst <i>(en nummer van geonomenclatuur)</i>	
			8. Laatste dag van geldigheid	
2	9. Omschrijving van de goederen		10. Goederencode (GN) en -categorie	
			11. Hoeveelheid in kg (nettomassa) of in extra eenheden	
			12. Waarde cif-grens Gemeenschap in euro	
13. Aanvullende gegevens				
14. Visum van de bevoegde autoriteit Datum: Handtekening: Stempel				

15. AFSCHRIJVINGEN			
in het eerste deel van kolom 17 de beschikbare hoeveelheid en in het tweede deel de afgeschreven hoeveelheid aanduiden			
16. Nettohoeveelheid (nettomassa of andere meeteenheid met aanduiding van de eenheid)		19. Douanedocument (soort en nummer) of uittreksel (nummer) en datum van afschrijving	20. Naam, Lidstaat, handtekening en stempel van de afschrijvende autoriteit
17. In cijfers	18. In letters voor de afgeschreven hoeveelheid		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Hier de eventuele verlengstrook bevestigen.

*BIJLAGE II***Ingetrokken verordening met overzicht van de achtereenvolgende wijzigingen ervan**

(bedoeld in artikel 26)

Verordening (EG) nr. 3285/94 van de Raad
(PB L 349 van 31.12.1994, blz. 53)

Verordening (EG) nr. 139/96 van de Raad
(PB L 21 van 27.1.1996, blz. 7)

Verordening (EG) nr. 2315/96 van de Raad
(PB L 314 van 4.12.1996, blz. 1)

Verordening (EG) nr. 2474/2000 van de Raad
(PB L 286 van 11.11.2000, blz. 1)

Verordening (EG) nr. 2200/2004 van de Raad
(PB L 374 van 22.12.2004, blz. 1)

Uitsluitend artikel 1 en bijlage I

Uitsluitend artikel 1, lid 3, en bijlage III

Uitsluitend artikel 1, lid 3, en bijlage III

Uitsluitend artikel 2

BIJLAGE III

CONCORDANTIETABEL

Verordening (EG) nr. 3285/94	De onderhavige verordening
Titel I	Hoofdstuk I
Artikel 1	Artikel 1
Titel II	Hoofdstuk II
Artikelen 2, 3 en 4	Artikelen 2, 3 en 4
Titel III	Hoofdstuk III
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6, lid 1, aanhef	Artikel 6, lid 1, eerste alinea, aanhef, eerste zinsdeel
Artikel 6, lid 1, onder a)	Artikel 6, lid 1, eerste alinea, aanhef, laatste zinsdeel en onder a), b) en c)
Artikel 6, lid 1, onder b)	Artikel 6, lid 1, tweede alinea
Artikel 6, lid 2, eerste en tweede alinea	Artikel 6, lid 2, eerste en tweede alinea
Artikel 6, lid 2, derde en vierde alinea	Artikel 6, lid 4, eerste en tweede alinea
Artikel 6, lid 3	Artikel 6, lid 3
Artikel 6, lid 4	Artikel 6, lid 5
Artikel 6, lid 5	Artikel 6, lid 6
Artikel 6, lid 6	Artikel 6, lid 7
Artikel 7, lid 1	Artikel 7, lid 1
Artikel 7, lid 2, eerste zin	Artikel 7, lid 2, eerste alinea
Artikel 7, lid 2, tweede zin	Artikel 7, lid 2, tweede alinea
Artikel 7, lid 3	Artikel 7, lid 3
Artikel 8, lid 1, eerste alinea	Artikel 8, lid 1, eerste alinea
Artikel 8, lid 1, tweede alinea, aanhef	Artikel 8, lid 1, tweede alinea, aanhef
Artikel 8, lid 1, tweede alinea, eerste en tweede streepje	Artikel 8, lid 1, tweede alinea, onder a) en b)
Artikel 8, lid 2	Artikel 8, lid 1, derde alinea
Artikel 8, lid 3	Artikel 8, lid 2
Artikel 8, lid 4	Artikel 8, lid 3
Artikel 8, lid 5	Artikel 8, lid 4
Artikel 9, lid 1	Artikel 9, lid 1
Artikel 9, lid 2, onder a)	Artikel 9, lid 2
Artikel 9, lid 2, onder b), eerste alinea	Artikel 9, lid 3, eerste alinea
Artikel 9, lid 2, onder b), tweede alinea	Artikel 9, lid 3, tweede alinea
Artikel 9, lid 3	Artikel 9, lid 4
Artikel 9, lid 4	Artikel 9, lid 5
Artikel 10, lid 1	Artikel 10, lid 1
Artikel 10, lid 2, eerste zin	Artikel 10, lid 2, eerste alinea
Artikel 10, lid 2, tweede zin	Artikel 10, lid 2, tweede alinea, aanhef

Verordening (EG) nr. 3285/94	De onderhavige verordening
Artikel 10, lid 2, onder a) en b)	Artikel 10, lid 2, onder a) en b)
Titel IV	Hoofdstuk IV
Artikelen 11 tot en met 15	Artikelen 11 tot en met 15
Titel V	Hoofdstuk V
Artikel 16, leden 1 en 2	Artikel 16, leden 1 en 2
Artikel 16, lid 3, onder a), aanhef	Artikel 16, lid 3, eerste alinea, aanhef
Artikel 16, lid 3, onder a), eerste, tweede en derde streepje	Artikel 16, lid 3, eerste alinea, onder a), b) en c)
Artikel 16, lid 3, onder b)	Artikel 16, lid 3, tweede alinea
Artikel 16, lid 4, onder a), eerste alinea	Artikel 16, lid 4, eerste alinea
Artikel 16, lid 4, onder a), tweede alinea	Artikel 16, lid 4, tweede alinea
Artikel 16, lid 4, onder b)	Artikel 16, lid 4, derde alinea
Artikel 16, lid 5, onder a)	Artikel 16, lid 5, eerste alinea
Artikel 16, lid 5, onder b)	Artikel 16, lid 5, tweede alinea
Artikel 16, lid 6	Artikel 16, lid 6, eerste alinea
Artikel 16, lid 7	Artikel 16, lid 6, tweede alinea
Artikel 16, lid 8	Artikel 16, lid 7
Artikelen 17 tot en met 19	Artikelen 17 tot en met 19
Artikel 20, lid 1	Artikel 20, lid 1
Artikel 20, lid 2, aanhef	Artikel 20, lid 2, aanhef
Artikel 20, lid 2, eerste en tweede streepje	Artikel 20, lid 2, onder a) en b)
Artikel 20, leden 3 tot en met 5	Artikel 20, leden 3 tot en met 5
Artikelen 21 en 22	Artikelen 21 en 22
Titel VI	Hoofdstuk VI
Artikel 23	Artikel 23
Artikel 24, lid 1	Artikel 24, lid 1
Artikel 24, lid 2, onder a), aanhef	Artikel 24, lid 2, eerste alinea, aanhef
Artikel 24, lid 2, onder a), i) tot en met iii)	Artikel 24, lid 2, eerste alinea, onder a) tot en met c)
Artikel 24, lid 2, onder b), eerste zin	Artikel 24, lid 2, tweede alinea
Artikel 24, lid 2, onder b), tweede zin	Artikel 24, lid 2, derde alinea
Artikel 25	Artikel 25
Artikel 26	—
Artikel 27	—
—	Artikel 26
Artikel 28	Artikel 27
Bijlage I	Bijlage I
—	Bijlage II
—	Bijlage III